

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 25T/67/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010849
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825010849.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

25T/67/2025

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Partizánskom dňa 24.10.2025, takto

rozhodol:

25T/67/2025

Obžalovaný 1/

A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. XXX/XX, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Ilava,
Obžalovaný 2/

E. F., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom mesto G., nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Ilava,
Obžalovaný 3/

C. H., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom I. J. XXX, slobodný, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Leopoldov,

s ú v i n n í, ž e :

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 16.04.2025 od bližšie nezisteného času do 04:07 hodiny toho istého dňa vošli bez použitia násillia cez vstupné dvere do vchodu F. XX bytového domu na D. K. A. v meste C., následne prešli dolu po schodišti a rovnako bez použitia násillia vošli cez dvere do pivničných priestorov, ktoré A. B. otvoril zvnútra za použitia kľučky cez rozbité okienko, kde A. B. prešiel k pivnici označenej číslom 18/2, na ktorej bez vedomia a súhlasu poškodeného L. M. sa pokúsil vytriahnuť

oplechované drevené dvere z kovových pántov, čo sa mu ale nepodarilo, na čo k dverám pristúpil E. F., ktorý začal ťahať za spodnú časť pivničných dverí, ktoré vylomil a cez vzniknutý otvor vytiahol krabicu s teniskami zn. Adidas, pričom ich C. H. dávajúci pozor upozorňoval, že sa majú stíšiť, pretože robia veľký hluk, na čo A. B. začal prehľadávať obsah pivnice, z ktorej vzal škatuľu s papiermi, na čo ich C. H., ktorý dával pozor upozornil, že niekto ide do pivnice, pričom E. F. a A. B. z bytového domu ušli preč na neznáme miesto a C. H. sa schoval bez oprávnenia na vstup do pivnice č. XX/X, ktorej dvere predtým násilím otvorili A. B. s E. F., a v ktorej bez oprávnenia zotrval až kým nebol obmedzený na osobnej slobode hliadkou Mestskej polície Prievidza, pričom vyššie opísaným spoločným konaním obžalovaných bola poškodenému L. M. spôsobená škoda na majetku – teniskách vo výške 25 eur a poškodením pivničných dverí vo výške 10 eur,

t e d a :

obžalovaní 1/ A. B., 2/ E. F., 3/ C. H.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania – vlámaním, najmenej s dvoma osobami,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaní 1/ A. B., 2/ E. F., 3/ C. H.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ A. B.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný 2/ E. F.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný 3/ C. H.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o spoločnom a úhrnnom treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/26/2025-216 zo dňa 27.06.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ C. H. dňa 26.08.2025 a taktiež výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ C. H. dňa 31.05.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

25T/67/2025

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza podal dňa 05.09.2025 obžalobu pod č.k. 2Pv/118/25/3307-108 na obvinených 1/ A. B., 2/ E. F. a 3/ C. H. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2025 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných 2/ E. F., 1/ A. B. a 3/ C. H., svedka N. M., prečítaním zápisnice o výsluchu splnomocneného zástupcu poškodeného O. M. zo dňa 21.05.2025 (č.l. 106-111) za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, oboznámením podstatných častí znaleckých posudkov MUDr. Viktora Segedu č. 47/2025 zo dňa 16.06.2025 z č.l. 135-151 a č. 46/2025 zo dňa 14.06.2025 z č.l. 152-168 v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, oboznámením odborných vyjadrení subjektu HUMANA People to People Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.07.2025 z č.l. 320 a subjektu STOBER spol. s.r.o. zo dňa 10.07.2025 z č.l. 321 v zmysle § 268 ods. 5 Trestného poriadku, oboznámením ostatného spisového materiálu (opatrenia z č.l. 58-60, elektronická komunikácia medzi obžalovanými 1/ a 2/ z č.l. 63-64, plnomocenstvo z č.l. 112, zápisnica o obhliadke miesta činu z č.l. 121-124 s fotodokumentáciou z č.l. 125-131, znalecký posudok MUDr. Viktora Segedu č. 62/2024 zo dňa 16.09.2024 z č.l. 169-181, uznesenie z č.l. 208-211, výsledky právnej pomoci z č.l. 378-381, ftc poštového poukazu z č.l. 403, lustrácia CESDaP na obž. 3/ z č.l. 429-454, lustrácia ZVJS na obž. 3/ z č.l. 455, lustrácia ZVJS na obž. 2/ z č.l. 457, lustrácia ZVJS na obž. 1/ z č.l. 486, správa o povesti obž. 1/ od ÚVV Ilava + skrátený výpis klienta z č.l. 589-590, správa o povesti obž. 2/ od ÚVV Ilava + skrátený výpis klienta z č.l. 593-594, správa o povesti obž. 3/ od ÚVV Leopoldov + skrátený výpis klienta z č.l. 597-598, odpis z registra trestov na obž. 3/ z č.l. 606-607, odpis z registra trestov na obž. 2/ z č.l. 608-609, odpis z registra trestov na obž. 1/ z č.l. 610-615, lustrácia GP SR na obž. 3/ z č.l. 616-624, lustrácia GP SR na obž. 2/ z č.l. 625-639, lustrácia GP SR na obž. 1/ z č.l. 640-643, lustrácia CESDaP na obž. 3/ z č.l. 644-667, lustrácia CESDaP na obž. 2/ z č.l. 668-675, lustrácia CESDaP na obž. 1/ z č.l. 676-678, lustrácia CDB na obž. 3/ z č.l. 679, lustrácia CDB na obž. 2/ z č.l. 680-681, lustrácia CDB na obž. 1/ z č.l. 682) a oboznámením podstatných častí pripojených spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/7/2025, sp. zn. 3T/26/2025 a sp. zn. 1T/4/2025.

Obžalovaný 2/ E. F. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa cíti byť nevinný zo skutku mu obžalobou kladeného za vinu. Vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 16.04.2025 odchádzal z herne Royal na Bojníckej ceste domov na staré sídlisko, kde cestou stretol C. H. a A. B., ktorí tiež smerovali na staré sídlisko, kde býva obžalovaný 2/. Išli spoločnou cestou

a zarozprávali sa, nakoľko sa už predtým nejakú dobu poznali. C. H. bol strašne smädný a hladný a bolo na ňom tiež vidieť, že je vyčerpaný. A. B. mu povedal, že mu vie dať niečo na jedenie a pitie, že to má cestou po blízku. Nevie presne povedať, u koho povedal, že to obžalovaný 1/ má. Vošli do vchodu, ktorý bol otvorený a išli do pivničných priestorov, ktoré boli tiež otvorené. Obžalovaný 2/ a 3/ zostali popredšie a obžalovaný 1/ išiel do zadných častí pivničných priestorov. Obžalovaný 2/ si tam sadol na taký múrik dole a tam sa hral na telefóne a písal si s kamarátkou z G., ktorá potrebovala ráno odvoz do G., tak jej ho riešil. Po chvíli sedenia tam obžalovaný 2/ počul nejaké rachoty, buchoty, tak išiel do zadnej časti, kde obžalovaný 1/ tam búchal s nejakými dverami, na čo mu obžalovaný 2/ povedal, aby tam netrieskal, lebo bolo pol štvrtej ráno. Obžalovaný 1/ prestal buchotať a obžalovaný 2/ išiel naspäť do tých predných častí, kde nevidel obžalovaného 3/, asi tam niekde pobehoval, alebo bol opretý o stenu, lebo bol vyčerpaný. Obžalovaný 2/ si zase sadol a písal si. Zase počul treskoty, tak išiel za obžalovaným 1/ a vynadal mu a odišiel preč. Vtedy už boli majitelia bytov vo vchode, niekto bol dole a obžalovaný 2/ počul hlas nejakej pani asi z druhého poschodia a dole pri vstupe do pivničných priestorov bol pán, ktorému obžalovaný 2/ povedal, že s tým nič nemá a odchádza preč a ukázal mu, že pri sebe nič nemá, na čo ho ten pán pustil a obžalovaný 2/ odišiel preč smerom domov. Keď prišiel domov, cca za 10 až 15 minút mu písal obžalovaný 1/ na facebook, ktorú komunikáciu aj obžalovaný 2/ predložil do konania, ktorá komunikácia dokazuje, že tú pivnicu obžalovaný 2/ nemohol vylomiť s obžalovaným 1/ a taktiež z nej nemohol nič zobrať, nakoľko obžalovaný 1/ mu napísal, že „keby si videl, čo v nej bolo“, teda keby bol obžalovaný 2/ s ním tú pivnicu vylomil, tak by vedel, čo v nej bolo, takisto ako aj obžalovaný 1/. Obžalovaný 2/ nevedel, či to bola pivnica obžalovaného 1/, alebo koho to bola pivnica, on tam išiel s tým, že tam ide dať obžalovaný 1/ najesť obžalovanému 3/. Na otázky prokurátora obžalovaný 2/ uviedol, že pred vstupom do toho bytového domu nedostali od obžalovaného 1/ žiadne pokyny, išli tam len s tým, že tam ide dať obžalovaný 1/ najesť a napiť obžalovanému 3/. Keď tam vstupovali, mohlo byť cca štvrt na štyri. Obžalovaný 1/ normálne otvoril dvere, nevie, či sa otvárali dnu, alebo von, určite ich nevylamoval. Do pivničných priestorov išiel prvý obžalovaný 1/, keď obžalovaný 2/ schádzal dole, tak dvere do pivničných priestorov už boli otvorené, obžalovaný 2/ nepočul, že by ich obžalovaný 1/ vylamoval, musel ich otvoriť normálne. V pivnici bolo svetlo zasvietené, obžalovaný 1/ bol až na konci pivnice za dvoma rohmi. Obžalovaný 1/ tam niečo baštrngoval so zámkom a pántmi, mal nejaké kliešte a vyťahoval šróby z pántov. Obžalovaný 2/ mu na to povedal, nech sa na to jebe a odišiel naspäť si sadnúť na ten múrik, kde si opäť písal. Obžalovaný 1/ na chvíľu prestal, ale potom zase začal robiť hluk, tak obžalovaný 2/ odtiaľ odišiel preč, išiel domov. Obžalovaný 3/ bol tiež v tých pivničných priestoroch. Pri vstupe do pivničných priestorov bol pán a na schodoch bola nejaká pani. Obžalovaný 3/ nič nehovoril, bol vyčerpaný, obžalovaný 2/ ho tam ani poriadne nevidel, videl ho len keď vchádzali a potom ho videl, keď odchádzal. Pivnicu už po tom prvom raze neopustil preto, lebo nevedel, koho je to pivnica, či je to obžalovaného 1/, jemu bolo povedané len, že obžalovaný 1/ tam ide dať najesť a napiť obžalovanému 3/, nikto mu nepovedal, že obžalovaný 1/ tam ide vykradnúť pivnicu niekomu cudziemu, obžalovaný 2/ sa domnieval, že obžalovaný 1/ to ide zobrať ku sebe, alebo ku niekomu, kde má právo na vstup. Na otázky obhajcu obžalovaného 2/ obžalovaný 2/ uviedol, že neboli na ničom dopredu dohodnutí, nemal vedomosť o tom, že obžalovaný 1/ ide do cudzej pivnice, obžalovaný 2/ do tej pivnice nevstúpil, ani nepomáhal vylamovať tie dvere. Na otázky súdu obžalovaný 2/ uviedol, že v čase skutku nemal v sebe žiadne návykové látky. Obžalovaný 3/ bol určite s nimi v tých pivničných priestoroch. Obžalovaný 2/ išiel odtiaľ preč prvý, išiel normálnym krokom, neutekal. Nepočul za sebou nikoho bežať. Pána stretol pri tých dverách do pivničných priestorov. Okrem kliešťa, čo mal obžalovaný 1/, nevie, či mali nejaké náradie. Keď obžalovaný 2/ stretol obžalovaných 1/ a 3/ na B. P., tak obidvaja mali v rukách kladívka na sklo so špicmi, čo bývajú v autobusoch a obžalovaný 3/ mal ešte aj teleskopickú tyč. Keby to spáchal, tak by sa k tomu priznal a oľutoval by to, ako to už urobil aj v minulosti v iných veciach, nakoľko má pestrú minulosť.

Obžalovaný 1/ A. B. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu a svoje konanie oľutoval. Zároveň obžalovaný 1/ súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, pričom súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného 1/ v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal, nakoľko na takýto postup boli splnené zákonné podmienky, keďže vyhlásenie obžalovaného 1/ o vine za skutok mu obžalobou kladený za vinu v zmysle § 257 ods. 7 druhá veta Trestného poriadku nebolo zmenou jeho postoja, nakoľko tento sa ku skutku doznával už v prípravnom konaní. Súd vo vzťahu k nemu dokazovanie ohľadne viny preto nevykonával.

Vo svojej výpovedi ku skutku (keďže obžalovaný 2/ urobil vyhlásenie, že je nevinný) uviedol, že on odtiaľ žiadne tenisky nezobral, tieto len zbadal a povedal, že sú to Salomony a obžalovaný 2/ E. F. na to povedal, že on si ich zoberie a aj si ich zobral. Ohľadom tej správy, čo mu obžalovaný 2/ E. F. poslal na facebooku, tak obžalovaný 2/ mu písal, že kde je C. a obžalovaný 1/ mu napísal, že C. ostal schovaný v tej pivnici a že ho tam našli policajti a potom ešte obžalovanému 2/ písal, že C. ho žiadal, aby mu tam doniesol cigarety a obžalovaný 1/ sa spýtal obžalovaného 2/, či tam nepôjde s ním, na čo mu obžalovaný 2/ uviedol, že nie, že už je zle a určite pôjdu do basy, toto mu poslal cez hlasovú správu, na čo mu obžalovaný 1/ uviedol, že tam pôjde s iným kamarátom. Ako prišiel pred ten dom zaniest' C. tie cigarety, tak pred tým domom boli policajné autá, zaistovali stopy a fotili to tam, tak sa obžalovaný 1/ otočil a išiel naspäť a obžalovanému 2/ aj napísal, že tam nejde a o tom bola tá správa, kde obžalovanému 2/ napísal, že nevie, o čo prišiel. Obžalovaný 2/ s obžalovaným 1/ odchádzal z tej pivnice naraz, jeden pán ich odtiaľ ešte púšťal, kde sa mu obžalovaný 1/ ešte poďakoval a položil tam tú krabicu. Na otázky prokurátora obžalovaný 1/ uviedol, že s obžalovaným 3/ C. H. sa stretol cca pol hodinu pred tým, ako sa stretli s obžalovaným 2/. S obžalovaným 3/ boli dohodnutí, že sa spolu stretnú, chceli ísť spolu na chvíľu von. Obžalovaný 3/ bol hladný, na čo mu obžalovaný 1/ povedal, že pôjdu k nemu, ale cestou ako išli cez stanicu, prechádzali okolo herne Royal, kde stál obžalovaný 2/, ktorý sa k ním pripojil a potom sa stala táto vec. Bol to nápad obžalovaného 1/, nakoľko tento už vedel o tom, že tam niečo takéto bude, lebo pozná osobu, čo tam bola predtým. Mala tam byť jedna posilňovňa, ktorá bývala otvorená a v tej posilňovni boli aj nejaké potraviny. C. bol hladný a keďže obžalovaný 1/ býval až na Q., čo je až na druhej strane cez celé sídlisko, tak povedal obžalovanému 3/, aby išiel s ním pozrieť, že tam možno niečo bude. Vošli do vchodu, dvere boli otvorené a následne išli dole po schodoch do pivnice, kde na dverách chýbalo okienko, preto obžalovaný 1/ dvere otvoril cez tento otvor kľučkou. Tá posilňovňa bola zavretá, tak išli po tých pivniciach každý svojim smerom a každý niečo pozeral. Nakoniec to skončilo tak, že tam boli jedny dvere, ktoré boli za plechom, ktoré sa snažil obžalovaný 1/ vypáčiť, obžalovaný 2/ mu chvíľku pomáhal, ale nakoniec ich otvoril obžalovaný 1/. Potom tam začal niekto kričať, že čo tam robia a potom tam bol chaos. Obžalovaný 1/ nemal pri sebe žiadne náčinie. Na dverách boli klince a dalo sa to vytiahnuť z toho, chvíľku to trvalo, obžalovaný 2/ mu pridržoval tie dvere. Obžalovaný 2/ potom odtiaľ odišiel preč, ale potom sa zase vrátil, keď už bola pivnica otvorená. Bola tam Adidas krabica, ktorú obžalovaný 1/ otvoril a zbadal tam Salomony a obžalovaný 2/ povedal, že si ich zoberie, aj tú krabicu odtiaľ zobral, ale nevie, či ju aj odtiaľ vyniesol. Obžalovaný 3/ bol asi niekde vpredu, nevie presne uviesť, potom tam tiež prišiel a keď vedeli, že ide niekto dole, začali odtiaľ obžalovaný 1/ aj s obžalovaným 2/ utekať preč, mysleli si, že aj obžalovaný 3/ je preč, vtedy nevedeli, že tam obžalovaný 3/ v tej pivnici ostal. Ten sa tam potom schoval v tej pivnici. Obžalovaný 1/ im hovoril, že tam mala byť otvorená tá posilňovňa, ale tá bola zavretá. Pri odstraňovaní rozporov na návrh prokurátora oproti skoršej výpovedi obžalovaného 1/ z prípravného konania po vznesení obvinenia zo dňa 18.04.2025, kde obžalovaný uviedol, že „všetci traja sme vošli do týchto pivničných priestorov, ale hneď som aj E. F. a C. H. povedal, že tá pivnica, kde som si asi týždeň dozadu bol zobrať jedlo, už sa do nej nedá ísť, lebo dvere boli opravené a išli sme spolu všetci ďalej. Bola tam taká pivnica s plechovými dverami, ja som sa oboma rukami snažil dvere na tej pivnici vylomiť, opravujem vytiahnuť z pántov, to sa mi nepodarilo a po mne E. F. vylomil spodok pivničných dverí, teda ako ťahal dvere, tak povolili klince na tých dverách. Povyťahol tie dvere a z tejto pivnice zobral krabicu, v ktorej boli tenisky. Vybral z tejto krabice tenisky a myslím si, že túto krabicu nechal v pivnici, presne kde bol C. H. vtedy ja uviesť neviem, to by som musel klamať.“ K tomu obžalovaný 1/ uviedol, že tie dvere páčil on, ako aj obžalovaný 2/ a nepamätá sa presne, ako to už bolo. Tenisky boli vnútri, obžalovaný 1/ ich nezobral odtiaľ, len ich ukázal obžalovanému 2/. V tej pivnici bol aj obžalovaný 1/, ako aj obžalovaný 2/ a tiež aj obžalovaný 3/. Na otázky obžalovaného 2/ obžalovaný 1/ uviedol, že kladívko mal asi obžalovaný 3/ pri sebe, keď ho brali. Obžalovaný 1/ tiež uviedol, že z tej predloženej komunikácie medzi obžalovaným 1/ a obžalovaným 2/ je veľa správ vymazaných, chýbajú tam hlasové správy a boli tam aj telefonáty. Obžalovaný 1/ tiež uviedol, že z toho domu odchádzali spolu s obžalovaným 2/. Cca okolo 05:00 hod. sa obžalovaný 1/ dozvedel, že obžalovaný 3/ v tej pivnici zostal, kde mu písal, že chce tie cigarety. Na otázky obhajcu obžalovaného 2/ obžalovaný 1/ uviedol, že netuší, ako to skončilo s tými teniskami. Obžalovaný 1/ položil vedľa toho pána, čo ich púšťal tú krabicu s návodmi na hrnce a ten ho pustil von a nevie, čo urobil obžalovaný 2/ s tou krabicou s teniskami. Bol to nápad obžalovaného 1/ tam ísť. Išli tam len preto, že bol obžalovaný 3/ hladný, bol na tom zle, ledva chodil, ťakalo ho, len kvôli tomu tam išli, lebo im obžalovaný 1/ povedal, že je tam posilňovňa a sú tam nejaké proteíny, ale nepovedal im, že je to jeho priestor, nakoniec obžalovaný 2/ vie, kde obžalovaný 1/ býva. Tá posilňovňa bola predtým otvorená, aj to chalanom povedal, vedel o tom, že to tam je, ako aj o tom, že by tam mali byť veci na jedenie, preto im povedal, aby sa tam išli pozrieť. Vtedy bola zavretá a potom sa stal ten skutok, čo už popísal. Na otázky súdu obžalovaný 1/ uviedol, že ten ústrižok na sumu

100 € dokladuje, že ide o zaplatenie tej škody požadovanej poškodeným. Keď vstupovali do vchodu, dvere neboli zamknuté, keď ich potiahol za kľučku, tak sa otvorili, išli predným vchodom.

Obžalovaný 3/ C. H. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu a svoje konanie oľutoval. Zároveň obžalovaný 3/ súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, pričom súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného 3/ v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal, nakoľko na takýto postup boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 257 ods. 7 druhá veta Trestného poriadku, keďže na otázku súdu ohľadne jeho vyhlásenia o vine za skutok mu obžalobou kladený za vinu uviedol, že sa k nemu priznáva dobrovoľne, nebol na neho robený žiaden nátlak. Súd vo vzťahu k nemu dokazovanie ohľadne viny preto nevykonával.

Vo svojej výpovedi ku skutku (keďže obžalovaný 2/ urobil vyhlásenie, že je nevinný) uviedol, že toho večera sa stretli na B. P. R. C. pri herni Royal s E. F. a išli niekde na staré sídlisko v C.. Obžalovaný 3/ bol hladný a smädný a rozhodli sa, že idú do nejakej pivnice sa najesť a napiť. Na ten skutok sa moc nepamätá, nakoľko bol aj pod vplyvom drog v ten večer. Na otázky prokurátora obžalovaný 3/ uviedol, že to bol nápad v podstate asi všetkých, keďže obžalovaný 3/ bol hladný a dohodli sa, že idú do tej pivnice, lebo že je tam nejaké jedlo a proteíny a iné veci na jedenie. Nieкто povedal na schodoch do pivnice, že majú byť tichšie, ale už si nepamätá, kto to povedal. Na paneláku boli otvorené vchodové dvere, tak vošli dnu. Na chodbe dole boli asi troje dvere a jedny boli tiež otvorené do oblasti pivníc. Dvere otváral A. B., obžalovaný 3/ išiel posledný a stál pri tých dverách do chodby do pivnice. Na ostatných obžalovaných nevidel, lebo tá chodba nebola rovná, boli tam uličky, tak ich nevidel, čo robia. Počul však buchot a nadával im, nech sú tichšie. Potom počul nejaké kroky a asi nieкто z tej bytovky sa spýtal, čo tam robia, tak im obžalovaný 3/ išiel povedať, že nieкто prišiel a aby išli odtiaľ preč, na čo išiel každý iným smerom a obžalovaný 3/ sa schoval do tej pivnice, čo bola otvorená. Keď za nimi obžalovaný 3/ prišiel, obaja boli v tej pivnici. Mali v rukách nejakú škatuľu, asi od tenisiek, avšak nevie, ktorý ju mal, bol tam vtedy zhon a chaos. Pri odstraňovaní rozporov na návrh prokurátora oproti skoršej výpovedi obžalovaného 3/ z prípravného konania po vznesení obvinenia zo dňa 17.04.2025, kde obžalovaný 3/ uviedol, že „ako som kričal na nich, tak som si nevšimol, že asi nieкто ide po schodoch, lebo som bol otočený k A. a E. a započul som zo schodiska, že čo tam robíme a kto je tam. Zbadal som nejakých ľudí, keď som sa otočil cez to sklo na tých dverách a išiel som varovať E. a A. a vlastne a keď ma započuli, že nieкто ide, nech prestanú, nastal tam chaos a oni začali utekať do rôznych uličiek s tými vecami, čo mali v rukách, nikto nevedel ani, kde je východ, kade sme prišli.“ K tomu obžalovaný 3/ uviedol, že si už presne nepamätá, či mali obaja obžalovaní v rukách nejakú krabicu, nakoľko tam bol vtedy naozaj chaos. Na otázky obhajcu obžalovaného 2/ obžalovaný 3/ uviedol, že mal v sebe vtedy pervitín. Mali tam byť na tom mieste nejaké proteíny, obžalovaný 3/ ani nevedel vtedy, kam idú, mal sa tam najesť, lebo sa vtedy sťažoval, že bol hladný. On pivnice neprehľadával, len stál pri tých dverách a dával pozor už keď vedel, kde sú a čo tam robia. Na otázky obžalovaného 2/ obžalovaný 3/ uviedol, že o tých proteínoch vedel A.. Na otázky obhajcu obžalovaného 2/ obžalovaný 3/ uviedol, že nevidel ani jedného z obžalovaných, že by vylamovali dvere, nakoľko on stál pri vstupe do pivničných priestorov. Na otázky súdu obžalovaný uviedol, že keď ich išiel upozorniť, obaja obžalovaní boli vo vnútri v tej pivničnej kobke. Nakoľko bol na ulici, mal so sebou všetky veci, medzi ktorými boli aj kliešte, tieto mu pomáhali, avšak v ten večer nie. Našli ho vo vnútri v tej pivnici, držal v ruke obušok a mal na ruke boxer, lebo sa chcel brániť, keďže nevedel, kto príde. Na otázky obhajcu obžalovaného 2/ obžalovaný 3/ uviedol, že dával pozor pri trestnej činnosti pri tých dverách, vedel, o čo tam ide. Vedel o tom, že tam majú byť nejaké proteíny, ani nevedel, komu to patrí. Keď už boli tam, tak vedel, že nejdú ku niekomu, koho poznajú, bolo mu to zrejmé. To, že má dávať pozor, vedel podľa toho, čo sa tam dialo, bol tam buchot, určite sa nebúcha a nevylamujú sa dvere tam, kde to poznajú. Že sa vylamujú dvere vedel podľa toho, že počul buchot, ktorý trval asi 10 minút vkuse. Nikto nepovedal, že idú niečo ukradnúť, ale sa to dovtipil na tom mieste.

Svedok N. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že cca večer o 02:00 hod až 03:00 hod. sa zobudil, počul búchanie, už si presne nepamätá, kedy to bolo. Počul buchot v pivnici, tak sa tam išiel pozrieť a videl tam dvoch pánov, ako utekali po chodbe, potom sa otočili na neho. Svedok ich zadržal, kontroloval a potom ich pustil, nakoľko nič nemali. Na otázky prokurátora svedok uviedol, že keď ich videl utekať, tak svedok stál pri dverách do chodby do pivnice. Moc si ich už nepamätá, ako vyzerali. Svedok ich nešacoval, v rukách mali papierovú krabičku, ktorú svedok zobral, pozrel ju a nič tam nebolo, tak ich pustil. Tú krabičku niesol obžalovaný 1/. Asi za 5 minút prišli policajti a už to riešili oni, pričom svedok

išiel spolu s policajtami do pivnice. Niektoré tie pivnice boli vytrhnuté z pántov. Všimol si tam škatule, v tej vylomenej pivnici nebol. Na otázky súdu svedok uviedol, že to bolo v roku 2025, bolo to asi v máji, pripustil, že to mohlo byť 16.04.2025. Obžalovaní ho videli, tak utekali na opačný smer, kde však boli uzamknuté dvere, tak išli oproti nemu a prechádzali okolo neho. Obaja prišli k nemu spoločne, avšak si už nepamätá, ktorí to boli, domnieva sa, že tam bol obžalovaný 1/. V tej pivnici bolo svetlo na fotobunku, je však také slabšie.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu splnomocneného zástupcu poškodeného L. M., jeho manželky O. M. z prípravného konania po vznesení obvinenia zo dňa 21.05.2025 (č.l. 106-111). Táto uviedla, že byt, ku ktorému prislúcha aj pivnica č. XX/X na ul. A. F. XX/X R. C., užíva ona a jej manžel, ktorý je aj vlastníkom bytu. O skutku sa dozvedela od policajtov, ktorý ju kontaktovali v ranných hodinách dňa 16.04.2025. Po príchode do pivnice si všimla, že dvere do pivnice boli vypáčené v oblasti pántov a z pivnice boli vynesené tenisky zn. Adidas, ktoré jej následne boli vrátené. Nič iné z pivnice nebolo odcudzené. Poškodením dverí od pivnice im vznikla škoda cca 100 €, ktorú si budú v trestnom konaní nárokovať u páchatela.

Zo znaleckého posudku č. 47/2025 A. R. S., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 16.06.2025 (č.l. 135-151) vyplýva, že obžalovaný 3/ C. H. je závislý od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu, zároveň u neho znalec konštatoval aj abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti, aktuálne v nútenej abstinencii. U obžalovaného 3/ sa nejedná o chorobný, resp. patický sklon k požívaniu stimulancií, resp. kanabinoïdov, obžalovaný 3/ užíva stimulancia, resp. kanabinoïdy z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Znalec mu odporučil uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo znaleckého posudku č. 46/2025 A. R. S., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 14.06.2025 (č.l. 152-168) vyplýva, že obžalovaný 1/ A. B. je závislý od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu, aktuálne v nútenej abstinencii. Zároveň u neho znalec konštatoval aj abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti, anamnesticky aj experimentovanie s MDMA (extáza), kokaínom a LSD. U obžalovaného 1/ sa nejedná o chorobný, resp. patický sklon k požívaniu stimulancií, resp. kanabinoïdov, obžalovaný 1/ užíva stimulancia, resp. kanabinoïdy z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Znalec mu odporučil uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 16.04.2025 (č.l. 121-124) okrem iného vyplýva, že miesto činu sa nachádza v C. T. D. K. A. F. XX. Vstupné biele plastové dvere do bytovky sú v čase obhliadky otvorené, bez poškodenia zámku. Zídením dolu po schodoch do pivničných priestorov sa pred dverami do pivnice nachádzala krabica s návodmi na hrnce. Dvere do pivnice s označením XX/X, ktoré sú oplechované, sú poškodené v oblasti pántov, sú vypáčené, pričom visiaci zámok na dverách do tejto pivnice zostal nedotknutý, zamknutý a nepoškodený. Na chodbe v pivnici bola zároveň nájdená prázdna hnedá krabica a vedľa nej sú čierne botasky zn. Adidas. Obhliadka bola aj fotograficky zdokumentovaná v počte 61 kusov fotografií (č.l. 125-131).

Z odborného vyjadrenia spoločnosti HUMANA People to People Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.07.2025 (č.l. 320) vyplýva, že cena jedného páru čiernych botasiek zn. Adidas podľa fotografie z obhliadky miesta činu bola stanovená na sumu 25 €.

Z odborného vyjadrenia spoločnosti STOBER spol. s.r.o. zo dňa 10.07.2025 (č.l. 321) vyplýva, že hodnota nákladov spojených s uvedením poškodených pivničných dverí oplechovaných s vypáčenými pántmi do pôvodného stavu bola stanovená na sumu 10 €.

Z ftc poštového poukazu (č.l. 403) vyplýva, že obžalovaný 1/ A. B. prostredníctvom inej osoby nahradil škodu poškodenému L. M., a to poštovým poukazom zo dňa 05.08.2025, ktorým bola prevedená suma 100 € v prospech splnomocnenkyne poškodeného O. M..

Zo znaleckého posudku č. 62/2024 A. R. S., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 16.09.2024 (č.l. 169-181) z inej trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-244/1-VYS-PD-2024, ktorý bol oboznámený ako listinný dôkaz vyplýva, že obžalovaný 2/ E. F. je závislý od stimulancii (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu.

Z ftc elektronickej komunikácie medzi obžalovaným 1/ A. B. a obžalovaným 2/ E. F. (č.l. 63-64) okrem iného vyplýva, že táto prebehla medzi nimi dňa 16.04.2025 o 05:00 hod., kde obžalovaný 1/ uvádza, že mu chýba kladivko a obžalovaný 2/ sa ho pýta, či je aj s C., kde mu obžalovaný 1/ odpovedá, že s ním volal, pričom obžalovaný 2/ sa pýta, či ho zobrali a obžalovaný 1/ mu odpovedá, že je tam ešte a keby vedel, čo všetko tam bolo, strach, kde obžalovaný 2/ sa pýta, či sa tam schoval a čo tam bolo a kde je obžalovaný 1/, ktorý mu odpovedal, že ho chytili, že je v pivnici a obžalovaný 1/ je u kámoša tam kúsok.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného 1/ zo dňa 06.10.2025 (č.l. 589) vyplýva, že tento sa vo výkone väzby nachádza od 18.04.2025 a je aktuálne umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného 1/ počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku. Príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Hygienické návyky má osvojené. Nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, nebol mu uložený disciplinárny trest, ani udelená disciplinárna odmena. Vo svojom osobnom voľne prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, zúčastňuje sa aktivít podľa ponukového listu záujmovej, športovej a inej činnosti. Sociálne kontakty s blízkymi osobami nadviazal a udržiava všetkými dostupnými formami. Záverom sa v správe konštatuje, že ide o obžalovaného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného je momentálne bezproblémový.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného 2/ zo dňa 06.10.2025 (č.l. 593) vyplýva, že tento sa vo výkone väzby nachádza od 18.04.2025 a je aktuálne umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného 2/ počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku. Príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Hygienické návyky má osvojené. Nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, nebol mu uložený disciplinárny trest, ani udelená disciplinárna odmena. Vo svojom osobnom voľne prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, pravidelne sa zúčastňuje vychádzok a aktivít podľa ponukového listu záujmovej, športovej a inej činnosti. Sociálne kontakty s blízkymi osobami nadviazal a udržiava formou korešpondencie, telefonovania a videonávštev. Záverom sa v správe konštatuje, že ide o obžalovaného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného je momentálne bezproblémový.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov na obžalovaného 3/ zo dňa 06.10.2025 (č.l. 597) vyplýva, že tento je slobodný, pôvodným povoláním robotník, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. Vo výkone väzby v Leopoldove sa nachádza od 08.08.2025 a je umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného 3/ je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia personálu plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Nebol mu uložený disciplinárny trest a taktiež nebol disciplinárne odmenený. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, počúvaním ústavného rozhlasu, hraním stolného tenisu a zapájaním sa do skupinových osvetových činností a športovej činnosti. Sociálny kontakt s inými ako blízkymi osobami udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a videohovorov. Nie je pracovne zaradený.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného 1/ súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Podľa lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný 1/ bol doteraz dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom v jednom prípade išlo o priestupok proti majetku a v jednom prípade o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z odpisu z registra trestov obžalovaného 1/ súd zistil, že obžalovaný 1/ má evidovaných dvanásť záznamov, pričom bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný (v jednom prípade mu bol ukladaný súhrnný trest) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom bol viackrát odsúdený aj súdmi iných členských štátov Európskej únie. V jednom prípade má odsúdenie zahladené. Z výsledkov právnej pomoci (č.l. 378-381) vyplynulo, že obžalovaný 1/ bol naposledy odsúdený rozsudkom súdu Amtsgericht Nordhausen číslo 30Ls 122 Js 56543/23 zo dňa

09.04.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2024 za trestný čin znásilnenia k trestu odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného 2/ súd zistil, že tento je slobodný, má jednu vyživovaciu povinnosť, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Podľa lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný 2/ bol doposiaľ sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom vo všetkých prípadoch išlo o priestupky proti majetku. Z odpisu z registra trestov obžalovaného 2/ súd zistil, že obžalovaný 2/ má evidovaných sedem záznamov, pričom bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný (v troch prípadoch mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody, jedno odsúdenie má zahladené.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/4/2025 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/4/2025-1037 zo dňa 17.02.2025, právoplatným čo do výroku o vine a treste u obžalovaného 2/ dňa 19.02.2025, bol obžalovaný 2/ uznaný vinným v bode 1/ predmetného rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo rozhodnuté o nároku na náhradu škody. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/4/2025 zo dňa 30.06.2025, právoplatným čo do výroku o ochrannom opatrení dňa 30.06.2025 bol doplnený výrok, ktorým súd obžalovanému 2/ uložil v zmysle § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a § 74 ods. 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/92/2024 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/92/2024-165 zo dňa 18.06.2025, právoplatným dňa 18.06.2025, bol obžalovaný 2/ uznaný vinným z prečinu neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pričom súd v zmysle § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému 2/, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/4/2025 zo dňa 17.02.2025, právoplatným dňa 19.02.2025 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného 3/ súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Leopoldov. Podľa lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný 3/ bol doposiaľ dvadsaťpäťkrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom v prevažnej väčšine išlo o priestupky proti majetku. Z odpisu z registra trestov obžalovaného 3/ súd zistil, že obžalovaný 3/ má evidovaných osem záznamov, pričom bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný (v troch prípadoch mu bol ukladaný súhrnný trest a v jednom prípade trest spoločný) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/7/2025 vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, doručeným obžalovanému 3/ dňa 17.04.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 31.05.2025, bol obžalovaný 3/ uznaný vinným v bode 2/ predmetného trestného rozkazu z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona (skutok zo dňa 15.05.2024) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/36/2025 vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/26/2025-216 zo dňa 27.06.2025, doručeným obžalovanému 3/ dňa 15.08.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 26.08.2025, súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste vo vzťahu k obžalovanému 3/ z trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 31.05.2025 a obžalovaného 3/ uznal vinným v bodoch 11/ a 12/ predmetného trestného rozkazu z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona (skutok zo dňa 15.05.2024 a 01.07.2024) a v bode 12/ aj v súbehu s prečinom

porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 mesiacov. Zároveň bolo rozhodnuté aj o nárokoch na náhradu škody.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania viny obžalovaných 1/ a 3/ za skutok obžalobou im kladený za vinu ustálil na základe nimi urobených vyhlásení o vine, ktoré vyhlásenia súd prijal, nakoľko na takéto postupy boli splnené zákonné podmienky, pričom tieto ich vyhlásenia o vine sú neodvolateľné.

Pokiaľ ide o obžalovaného 2/, i jeho vina na spáchaní skutku obžalobou mu kladeného za vinu, ako aj obžalovaným 1/ a 3/, bola na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, preukázaná bez dôvodných pochybností. Obžalovaný 2/ urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa cíti byť nevinný zo skutku mu obžalobou kladeného za vinu, pričom vo svojej výpovedi priznal, že sa dňa 16.04.2025 v skorých ranných hodinách nachádzal v bytovom dome v C. T. D. K. A. F. XX a bol aj v pivničných priestoroch, avšak bránil sa tým, že nevedel pravý dôvod, prečo tam idú, vedel len o tom, že tam idú zobrať nejaké jedlo pre obžalovaného 3/, ktorý bol hladný a smädný, do nejakej telocvične, podľa jeho tvrdenia tam on len sedel na múriku a písal si s kamarátkou ohľadne jej odvozu a keď počul búchanie a rachotanie, išiel obžalovaného 1/ upozorniť a keď s tým obžalovaný 1/ aj naďalej pokračoval, tak odišiel z miesta preč sám. Poprel, že by bol vstúpil do pivničnej kobky č. 18/2, ako aj okolnosť, že by sa podieľal na vylamovaní dverí na tejto kobke a že by bol z nej zobral krabicu s botaskami. Okolnosť, že skutok nespáchal opierať aj o elektronickú komunikáciu medzi ním a obžalovaným 1/, ktorú spolu viedli toho dňa 16.04.2025 o 05:00 hod., kde mu obžalovaný 1/ písal, že keby vedel, čo všetko tam bolo strach, ktorá správa podľa neho svedčí o tom, že tam vnútri kobky nebol. Obžalovaný 2/ je však zo spáchania predmetného skutku obžalobou mu kladeného za vinu usvedčovaný výpoveďami spoluobžalovaných 1/ a 3/, ako aj výpoveďou svedka N. M., ako i zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou. Obžalovaný 1/ vo svojej výpovedi uviedol, že bol to jeho nápad ísť do tej pivnice, keď sa obžalovaný 3/ sťažoval, že je hladný a smädný, nakoľko mal vedomosť o jednej telocvični v danej nehnuteľnosti, kde mal už skoršiu vedomosť, že sa tam nachádzajú potraviny, proteíny, táto mala byť otvorená. Išli tam všetci spolu, obžalovaný 1/ išiel prvý, podarilo sa mu otvoriť vchodové dvere, tieto neboli zamknuté a tiež otvoril aj dvere do pivnice cez okienko na dverách stlačil kľučku, pričom tiež uviedol, že prišiel k jedným oplechovaným pivničným dverám, ktoré boli zamknuté, ktoré skúšal vylomiť, čo sa mu nepodarilo, tak mu prišiel na pomoc obžalovaný 2/, kde pri odstraňovaní rozporov na návrh prokurátora uviedol, že si už presne nespomína, kto ich vylomil, pričom v prípravnom konaní uviedol, že to bol obžalovaný 2/. Zároveň potvrdil, že obžalovaný 2/ aj bol v tej pivničnej kobke XX/X, odkiaľ si aj zobral krabicu s botaskami, avšak nemá vedomosť, čo s ňou urobil. Tiež uviedol, že keď tam nastal chaos, ako počuli, že niekto prichádza, utekali odtiaľ preč spolu s obžalovaným 2/. Obžalovaný 3/ vo svojej výpovedi potvrdil, že bola dohoda, že všetci pôjdu spolu do toho bytového domu pre nejaké jedlo, nakoľko bol obžalovaný 3/ hladný, pričom tento zároveň vo svojej výpovedi potvrdil, že mu bolo zrejmé, čo sa tam deje, nakoľko počul neustály buchot, ktorý trval asi 10 minút, pričom on stál pri vchodových dverách do pivničnej chodby a dával pozor. Taktiež potvrdil, že keď išiel upozorniť obžalovaných 1/ a 2/, že niekto ide, videl v pivničnej kobke č. XX/X U. obžalovaných. Výpoveď obžalovaného 2/ bola vyvrátená aj svedkom N. M., ktorý uviedol, že ako prišiel ku dverám do pivničnej chodby, videl utekať dve osoby na opačnú stranu, ktoré sa následne otočili a obe prišli ku nemu spoločne, kde ich svedok aj neskôr pustil, pričom i obžalovaný 1/ vypovedal zhodne ohľadne odchodu z pivničných priestorov, čím bola vyvrátená výpoveď obžalovaného 2/, že z pivnice odchádzal sám. Obžalovaný 1/ tiež vo svojej výpovedi vysvetlil význam správy, ktorú písal obžalovanému 2/, kde uviedol, že tou správou „kámo keby si vedel, čo všetko tam bolo, strach“ mal na mysli, že videl od kamaráta, že na dané miesto činu prišli viacerí policajti, zaisťovali stopy a fotili to tam, kde tou správou myslel práve toto, ktoré vysvetlenie je logické aj vo svetle tej doloženej komunikácie, kde úvod správy začína tým, že „on je tam ešte a pokračuje „kámo, keby si vedel, čo všetko tam bolo, strach“, na čo obžalovaný 2/ odpovedá „čo to akože je tam“ a ďalej pokračuje „sa tam schoval?“, čo zapadá logicky do kontextu vysvetlenia podaného obžalovaným 1/, navyše podľa výpovede obžalovaného 1/ medzi nimi ešte prebehli aj hovory, ktoré tam však chýbajú. Okrem výpovedí obžalovaných 1/ a 3/ a svedka N. M., je obžalovaný 2/ zo spáchania predmetného skutku usvedčovaný aj zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že oplechované dvere do pivnice s označením XX/X, boli poškodené v oblasti pántov, boli vypáčené, kde visiaci zámok na dverách do tejto pivnice zostal zamknutý a nepoškodený. Zároveň sa na chodbe v pivnici našla prázdna hnedá krabica a vedľa nej boli čierne botasky zn. Adidas. Teda vzhľadom

na vyššie uvedené skutočnosti bola obrana obžalovaného 2/ o tom, že s tým skutkom nič nemal, že si len písal s kamarátkou a do vylamovania pivničných dverí sa nezapojil, ani v nej nebol a z miesta činu odišiel sám, vyvrátená a jeho spoluvina na spáchaní predmetného skutku spoločne s obžalovanými 1/ a 3/, ktorí sa k jeho spáchaní priznali, bola preukázaná bez dôvodných pochybností. Pokiaľ išlo o právnu kvalifikáciu skutku, tu sa súd stotožnil s právnou kvalifikáciou, ako bol skutok posúdený prokurátorom v obžalobnom návrhu, teda že všetci traja obžalovaní svojim konaním naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva § 20 Trestného zákona, teda spoločným konaním vnikli neoprávnene do obydlija iného (pod ktorý pojem patria aj pivničné priestory) a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania, vlámaním a najmenej s dvoma osobami. Súd sa zaoberal i otázkou materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona, pričom vzhľadom na spôsob spáchania skutku a predchádzajúcu trestnú minulosť všetkých obžalovaných, je podľa názoru súdu závažnosť predmetného skutku vyššia než nepatrná. Z hľadiska zavinenia obžalovaní 1/ až 3/ konali v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaní 1/ až 3/ chceli porušiť záujem chránený zákonom.

Pri uložení druhu a výmery trestu obžalovanému 1/ súd vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie.

U obžalovaného 1/ súd zistil tri pohľadujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. k/ Trestného zákona (pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu), v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasnení trestnej činnosti) a zistil tiež jednu prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov a obžalovanému 1/ uložil v zmysle § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona), vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, nakoľko mal za to, že účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto konštatovanie súd opiera o skutočnosť, že obžalovaný 1/ sa predmetného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby v trestnej veci vedenej voči nemu na súde Amtsgericht Nordhausen pod číslom 30Ls 122 Js 56543/23, kde bol odsúdený rozsudkom zo dňa 09.04.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2024 za trestný čin znásilnenia k trestu odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky, kde ide o trestný čin obojstranne trestný a teda v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné na toto odsúdenie obžalovaného 1/ prihliadať. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednak celkový postoj obžalovaného 1/ k spáchanej trestnej činnosti a jeho kritický postoj, keď tento sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti kladenej mu za vinu a svoje konanie úprimne oľutoval a zároveň nahradil spôsobenú škodu poškodenému. Obžalovaný 1/ prejavil v konaní pred súdom dostatočnú pokoru, keď urobil vyhlásenie o vine a tým stratil možnosť v tejto otázke rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Zároveň v konaní pred súdom prejavil aj dostatočnú mieru pokory a sebareflexie a prejavil snahu zmeniť svoj život tak, aby sa už takéhoto konania do budúca nedopustil. Súd prihliadol aj na závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý konštatoval u obžalovaného 1/ závislosť od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj predchádzajúcu trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného 1/, keď tento bol jedenásťkrát súdne trestaný (v jednom prípade mu bol ukladaný súhrnný trest) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom bol opakovane odsúdený aj súdmi iných členských štátov Európskej únie a zároveň bol dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní (jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a jeden priestupok proti majetku). Pri ukladaní trestu súd zohľadnil tiež správu z výkonu väzby obžalovaného 1/, v ktorej bol hodnotený kladne. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považuje za dostatočnú i trest uložený pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu (avšak za dodržania § 39 ods. 5 Trestného zákona) vo výmere

10 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Súd obžalovaného 1/ na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému 1/ tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného 1/ závislosť od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu a taktiež aj abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti, anamnesticky aj experimentovanie s MDMA (extáza), kokaínom a LSD. Znalec odporučil uložiť obžalovanému 1/ ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. S uložením takéhoto ochranného opatrenia vyslovil súhlas aj samotný obžalovaný 1/. S týmto záverom sa stotožnil aj súd, pričom uloženie ochranného liečenia ústavnou formou považoval za potrebné, keď v danom prípade rozhodujúcim faktorom je vôľa obžalovaného 1/ skončiť s konzumáciou drog, avšak súd má za to, že toto jeho rozhodnutie musí byť podporené aj pomocou špecialistu a v tejto kombinácii je predpoklad, že sa môže dostaviť pozitívny výsledok.

Pri uložení druhu a výmery trestu obžalovanému 2/ súd vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie.

U obžalovaného 2/ súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, zistil však jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov a obžalovanému 2/ uložil v zmysle § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, nakoľko mal za to, že účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto konštatovanie súd opiera o skutočnosť, že obžalovaný 2/ už bol opakovane odsúdený za rôznu trestnú činnosť, pričom naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 09.03.2025, teda skutok mu aktuálne kladený za vinu spáchal po poldruhu mesiaci od jeho prepustenia na slobodu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného 2/, ktorý bol do súčasnosti štyrikrát súdne trestaný (v troch prípadoch mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody, teda ani predchádzajúce odsúdenia, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody ho nevedli k tomu, aby sa nedopúšťal trestnej činnosti, kde predmetného skutku mu aktuálne kladeného za vinu sa dopustil, ako už vyššie súd uviedol, necelého poldruhu mesiace po poslednom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde obžalovaný 2/ bol za majetkovú trestnú činnosť. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj predchádzajúcu priestupkovú minulosť obžalovaného 2/, keď tento bol sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom vo všetkých prípadoch išlo o priestupky proti majetku. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil tiež správu z výkonu väzby obžalovaného 2/, v ktorej bol hodnotený kladne. Súd tiež pri ukladaní trestu obžalovanému 2/ zohľadnil aj okolnosť, že tento je otcom maloletého dieťaťa, na ktoré má stanovené vyživovací povinnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považuje za dostatočný i trest uložený v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Súd obžalovaného 2/ na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pri uložení druhu a výmery trestu obžalovanému 3/ súd vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie.

U obžalovaného 3/ súd zistil dve pohľadujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasnení trestnej činnosti) a zistil tiež dve prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Nakoľko obžalovaný 3/ spáchal predmetný skutok skôr, ako bolo za inú jeho trestnú činnosť vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, teda v danom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, doručený obžalovanému 3/ dňa 17.04.2025, právoplatný vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 31.05.2025 a tiež trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/26/2025-216 zo dňa 27.06.2025, doručený obžalovanému 3/ dňa 15.08.2025, právoplatný vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 26.08.2025, bolo potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a ukladať súhrnný trest. V prípade obžalovaného 3/ išlo o súbeh troch prečinov, z ktorých najprísnejšie trestný je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s trestnou sadzbou 1 rok až 5 rokov. Preto súd obžalovanému 3/ podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne (na dolnej hranici trestnej sadzby pri zachovaní pravidla, že súhrnný trest nemôže byť miernejší, ako trest uložený skorším rozhodnutím, teda posledným v poradí bolo rozhodnutie Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 3T/26/2025, kde bol obžalovanému 3/ uložený spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 mesiacov, pričom podľa ustálenej súdnej praxe akýkoľvek nepodmienečný trest odňatia slobody je prísnejší ako trest odňatia slobody podmienečne odložený), ktorý trest považoval za primeraný s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku, na jeho následok, ako aj na osobu páchatel'a, spôsob spáchania predmetného skutku a na postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti, pričom podľa názoru súdu účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto konštatovanie súd opiera o skutočnosť, že obžalovaný 3/ už bol v minulosti opakovane potrestaný za majetkovú trestnú činnosť aj nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom bol v období rokov 2024 až 2025 mnohonásobne postihnutý za spáchanie priestupkov proti majetku, kde v prípade, ak by nedošlo k zániku trestnosti trestného činu krádeže v zmysle § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona účinného do 05.08.2024 novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024, bol by za viaceré z týchto priestupkov trestne stíhaný. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil vyhlásenie obžalovaného 3/ o vine za spáchaný skutok obžalobou mu kladený za vinu, čím neodvolateľne stratil možnosť napadnúť výrok o vine riadnym opravným prostriedkom. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj správu z ÚVV Leopoldov, v zmysle ktorej bol obžalovaný 3/ hodnotený kladne, ktorý si riadne plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh jeho výkonu väzby je na požadovanej úrovni. Súd pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný 3/ bol doteraz štyrikrát súdne trestaný (v troch prípadoch mu bol ukladaný súhrnný trest a v jednom prípade trest spoločný) pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že doteraz bol dvadsaťpäťkrát postihnutý v priestupkovom konaní, kde v prevažnej väčšine prípadov išlo o priestupky proti majetku. Prihliadol i na závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý u obžalovaného 3/ konštatoval závislosť od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený súhrnný trest vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne v dostatočnej miere bude plniť výchovnú zložku trestu a taktiež represívnu zložku trestu, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie.

Súd obžalovaného 3/ na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil skorší výrok o spoločnom a úhrnnom treste uloženom obžalovanému 3/ trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/26/2025-216 zo dňa 27.06.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 26.08.2025 a taktiež výrok o treste uloženom obžalovanému 3/ trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ dňa 31.05.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd obžalovanému 3/ tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného 3/ závislosť od stimulancií (metamfetamínu) v rozhodnom štádiu a taktiež aj abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti. Znalec odporučil uložiť obžalovanému 3/ ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. S uložením takéhoto ochranného opatrenia vyslovil súhlas aj samotný obžalovaný 3/. S týmto záverom sa stotožnil aj súd, pričom uloženie ochranného liečenia ústavnou formou považoval za potrebné, keď v danom prípade rozhodujúcim faktorom je vôľa obžalovaného 3/ skončiť s konzumáciou návykových látok, avšak súd má za to, že toto jeho rozhodnutie musí byť podporené aj pomocou špecialistu a v tejto kombinácii je predpoklad, že sa môže dostaviť pozitívny výsledok.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný 1/ poškodenému L. M. nahradil spôsobenú škodu, čo v konaní doložil poštovým poukazom o úhrade sumy 100 € k rukám manželky poškodeného O. M., ktorú tento splnomocnil na zastupovanie v tomto trestnom konaní, preto súd o nároku na náhradu škody poškodenému nerozhodoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

25T/67/2025

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, a to u obžalovaných 1/ a 3/ len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné zo strany obžalovaných 1/ a 3/ podať odvolanie, nakoľko obžalovaní 1/ a 3/ urobili vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením. Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie u obžalovaného 2/ v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).